

sermo tuus hos qui in te crediderunt
conseruat. Quod enim ab igne non po-
terat exterminari statim ab reliquo radio
solis calefactum talebat: ut notum
omnibus esset: quoniam oportet preuenire so-
lem ad benedictionem tuam: et ad orientem
lucis te adorare. Ingrati enim fides tan-
quam hiemalis glacies talebat: et di-
spicit tanquam aqua super aqua. **XVII**

Magna sunt enim iudicia tua do-
mine: et inenarrabilia verba tua:
propter hoc indisciplinare aie errauerunt.
Dum enim perualia habet iniqui posse do-
minari nationi: sanctorum vinculis tene-
brarum et longe nodis compediti: induti
sub tedis fugitiui perire prouidentie ia-
cuerunt: et dum putat se latere in obscuris
propter tenebrosam oblivionis velamen-
to dispersi sunt pauciores sperantes: et cum
admiratione nimia perturbati. Neque
enim que continebat illos spelunca sine
timore custodiebat: quoniam sonitus descen-
dens perturbabat illos: et plene missos
illis apparuit pavore illis prestantibus.
Et igitur quidem nulla vis poterat illis
lumen prebere: nec fixum limpide flam-
me illuminare poterat illam nodam
horrendam. Apparet autem illis sub-
itaneus ignis: timore plenus: et timore
pauli illius que non videbatur facies
estimabat deteriora esse quam non videban-
tur: et in agere artis appositi erant de-
rilius: et sapientie et glorie correptione cum
contumelia. Illi enim qui perirebant
timores et perturbationes se repellere ab
anima languente: hi cum desiliu pleni
timore languebant. Nam si nichil eos
ex mortis perturbabat: transitu anima-
lium et serpentium sibilacione commoti
tremebundi peribant: et aerem quem nulla
ratione quis effugere posset negant
se videre. Cum sit enim nimis nequitia:

dat testimonium condemnationi. Ben-
per enim pluit sua: perturbata consan-
tia. Nichil enim est timor nisi presumpti-
onis adiutorium: predictio cogitationis
auxiliorum. Et dum ab initio minor est
reprobatio: maior computat scientiam
sua causa. De qua tormentum prestat.
Illi autem qui in potentem venere non de-
er ab infimis et ab altissimis inferis
supervenient eundem somnum dormientes:
aliquando mortuorum reprobationem ti-
more: aliquando aie desiciebant tradu-
tione. Subitaneus enim illis et inspra-
tus timor supervenerat. Deinde si quis
ex illis decidisset: custodiebat in carcere
sine ferro reclusus. Si enim rusticus que-
rat aut pastor aut ager labor operari
occupat: esse: et effugibile susti-
nebat necessitatem. Una enim carceris
tenebrarum omnes erant colligati. Hinc
spiritus libilans aut inter spiritus artorum
ramos aut sonus suavis: aut vis
aque decurrens nimium: aut sonus vali-
dus precipitatus petarum: aut ludicrum
aialium: rursus inuisus: aut mugitus
valida bestiarum vox: aut resonans de al-
tissimis montibus echo. Desidentes faci-
ebat illos per timorem. Omnis enim orbis
terrarum limpido illuminabat lumine: et
non impediret operibus contineba-
tur. Solis autem illis supposita erat
gravis nox: ymago tenebrarum que
super ventura illis erat. Ipsi ergo sibi
erant graviores tenebris. **XVIII**

Sandis autem tuis maxima erat
lux: et hoc quidem vocem inimici
audiebant: sed figuram non videbant.
Et quia non et ipsi per eadem passi erant
magnificabant te: et qui ante lesi erant
quia non ledebantur gratias agebant
tibi: et ut esset differentia: donum prebatur.
Propter quod ignis ardentem columnam

dum habuerunt ignem viri: et solis sine
lesura boni hospitii prestanti. Digni
idem illi carere luce et pati carere tene-
brarum quod indulos custodiebat filios tu-
os. Per quod incipiebat incorruptum legis
lumen sedulo dari: dum cogitaret iustorum
occidere infantes: et uno reprobo filio sed
liberato inradudione illorum misericordi-
nem filiorum abstulisti: et parit illos per di-
disti aquam validam. Illa enim vox ante
cognita est a patribus nostris: ut vere sciret
quibus iuramentis crederetur aiehorum
essent. Suscepta est autem a populo tuo: sa-
nitatis quidem iustorum: iustorum autem
exterminatio. Sicut enim lesisti aduersa-
rios nostros: sic et nos proceras ma-
gnificasti. Absolte enim sacrificabatur iu-
sti pueri bonorum: et infans lege incor-
diam disposuerunt simili bona et ma-
la recepturos iustos: pariter decedentes
laudes. Resonabat autem inconvenerens
inimicorum vox: et flebilis audiebatur
placidus ploratorum infantium. Sibi autem pe-
na seu? cum domino afflictus est: et popu-
lari homo regi sibi passus. Simili-
ter ergo omnes uno nocte mortis mor-
tuis habebant innumerabiles. Nec enim
ad sepeliendum vivi sufficiebant: quoniam uno
momento quod erat peritior natio illorum
exterminata est. De omnibus enim non cre-
dentes propter beneficia: aut cum primis
fuit exterminium perimigentorum spoli-
derunt populum dei se esse. Cum enim quietum
silentium contineat omnia: et nox in suo
cursu medium iter haberet: omnipotens
sermo tuus domine reges de celo a re-
galibus sedibus durus debellator in me-
diam exterminum iterum perhibuit: gladius
autem infirmum imperium tuum portans:
et stans replevit omnia morte: et us-
que ad celum attingebat stans in terra.
Tunc continuo visus somniorum malorum

turbaverunt illos: et timores supervene-
runt insperati. Et alius alibi predictus se-
minum? propter quam morietur causam
demonstrabat mortis. Visiones enim
que illos turbaverunt hec premonebant:
ne insu hinc mala patiebantur perirent.
Terigit autem tunc et iustos reprobatio
mortis: et commotio in heremo facta est
multitudinis: sed non diu permansit ira
tua. Propter autem homo sine spei a de-
preari pro populo: perferens servitutis sue
sancti orationem: et per incensum deprec-
ationem allegans: restitit ire et sine impo-
suit necessitati: ostendens quoniam tuus est
famulus. Hinc autem turbas non in vir-
tute corporis nec armatura potentie:
sed verbo illi qui se vexabat subiecit:
iuramenta parentum et testamentum
commemorans. Cum enim iam accua-
tum recidissent super altitatem mortui: in-
testitit: et amputavit imperium: et divisit
illam quam ad viuos ducebat viam. In veste
enim poteris quam habebat totum erat orbis
terrarum: et parentum magnalia et quatuor
ordinibus lapidum erant sculpta: et
magnificencia tua in diademate capi-
tis illius scripta erat: hijs autem restitit
qui exterminabatur: et hec extimuit. Erat
enim sola reprobatio ire sufficiens. **XIX**

Impius autem usque in novissimum
sine misericordia ira supervenit.
Presciebat enim et futura illorum: quoniam
ipsi cum reuerti essent ut seduceret et cum
magna sollicitudine permississet illos:
consequabantur illos perire adus. Ad-
huc enim in manus habentes ludum et deplo-
rantes ad iniquum mortuorum ali-
am sibi assumpserunt cogitationem infir-
mitate: et quos rogantes precerant: hoc
tanquam fugiunda persequerantur. Du-
cebat enim illos ad hunc finem digna
necessitas: et horum que acciderant